

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

אמרו: שנים-עשר אלף זוגים
תלמידים היו לו לר' עקיבא,
מגבת עד אנטיפטרוס, וכולם
מתו בפרק אחד, מפני שלא נהגו
כבוד זה לזה. והיה העולם
שמם, עד שבא ר' עקיבא אצל
רבותינו שבדרום ולימד תורה
לר' מאיר, ור' יהודה, ור'
יוסי, ור' שמעון, ור' אלעזר
בן שמוע, והם העמידו תורה
באותה שעה.
(יבמות ס"ב. עין יעקב)

מוזרות דרכי האהבה...

בזמן ההפוגה דניאל קיבל אישור להגיע לירושלים. גם אני קיבלתי אישור מהמא"ז של קריית ענבים לרדת לשפלה. הכביש היה סגור ונסענו בג'יפים בדרך לא דרך, שנודעה אחר כך בשם "דרך בורמה". כשהגעתי לרמת יוחנן הסתבר לי שבדיוק באותו זמן דניאל נסע לבקר אותי. אוי לאותה בושה. חזרנו. אבל מוזרות דרכי האהבה... איפשהו באמצע הדרך, ראינו אחד את השני מחלונות המשאיות בהן נסענו. זה היה מאוד מרגש. עצרנו ליום אחד כי היינו חייבים לחזור כל אחד למקומו.

(דליה טלמון. זיכרונות ב"ברמה" 12.5.06)

פרוטוקול ישיבת מזכירות

מספר 9/2008

שם האגודה : קיבוץ רמת-יוחנן.

תאריך הישיבה : 15/5/2008

מספר חברי ועד ההנהלה : 11

שמות המשתתפים בישיבה: אבנר אחיטוב, אליעזר גוטמן, גלעד צוקרמן, דויד דוידוביץ, דניאל פרי, יהודית אפרת, יונת מולכו, לינט חורש, נתי אבן-דר, עדנה לקח, רפאל דינסטג. חסרים: אין.

על סדר היום:

1. ערעור של נח בן-נחום על ההחלטה הקיימת בנושא שבילים לטובת שיפוצים בשכונת המרכז.
2. ערעור על החלטת המזכירות בנושא זכאות יציאת הסטודנטים לנופש ע"ח הקיבוץ.
3. קבלה למועמדות וחברות.

הוחלט:

1. הוחלט שהנושא יועבר לוועדת תכנון, לדיון והמלצה למזכירות.

2. הערעור התקבל, בצמוד להתניות הבאות:
    1. הסטודנט/ית נמצא במסלול לפחות חצי-שנה.
    2. בסוף ספטמבר 2008 תתבצע בדיקת מילוי חובת עבודה ע"פ סיכום, סטודנט שלא עבד את המינימום הנדרש יחוייב בעלות מלאה של הנופש.
    3. בני / בנות זוג, יכולים להצטרף במחיר מלא.
  3. הדיון התחיל, לא הסתיים, ימשך בישיבה הבאה.
- רשם – אליעזר ●

להרגשת הבית אין מחיר

בשבוע שעבר ביקשנו מהמזכיר והמזכירות לשקול מחדש עמדתם בעניין זכאות סטודנטים לנופש המשותף של הקיבוץ. המזכירות ניאותה לבקשתנו. מה שקיבלנו הוא לא נופש באיזה חור בתורכיה, אלא חיזוק תחושת הבית כאן ברמת-יוחנן. חדר במלון באנטליה אפשר לקנות בכסף (אפילו לא הרבה) להרגשת בית אין מחיר. תודה לאליעזר ולמזכירות. רוזי ואודי פלד ●

אין קצור דרך

היא קמה מת לאות שנות גלות ונגון
 אליה בניה הת קבוצה מון,
 בערה גה, בנח ישות, בכח רצון
 לארוג בנופיה את מילות הת זון.

נטעו, סללו, בנו ב בטון
 פתחו מדעת רוש, תגם ת אטרון.
 צלחו ועברו את ימי הר זון
 הזניחו רק את ת רבות הש ל טון.

עת נדם בארץ קול הת זון
 כבבה על חוט סוגד הש ל טון
 לצלילן הערב הש למטבעות המ מון
 אם נאטם לבו לאנקת הת מון
 מאין יש אב העם בטחון?

אין קצור דרך נאין פתרון
 עד מנה יגינבנו בה בזק פקחון
 העת יד טמון בת רבות הש ל טון.

לוזר סידר כלי נגינה מקרש של בית שימוש...

זו הייתה החתונה הראשונה אחרי ה"טרנספר". לא היו שולחנות, לא כיבוד, לא שום דבר. כל החברים ישבו בצריף חדר האוכל, עשו פרודיה על חתונה יהודית מסורתית, לאה דגן ומישקי היו החתן והכלה. אידה הייתה הליץ שמרקד לפני הכלה. לוזר סידר לו כלי נגינה מקרש של בית שימוש, וכולם דפקו וניגנו על סירים. סביב סביב על הקירות היו ציורים שצוּיירו במיוחד לאירוע על ידי לוזר. זו הייתה שמחת האיחוד הספונטאנית אחרי חוויית הפילוג.
(תמר קנול. זכרונות ב"ברמה, 12.5.06)

פרוטוקול ישיבת מזכירות

מספר 10/2008

שם האגודה : קיבוץ רמת-יוחנן.

תאריך הישיבה : 20/5/2008

מספר חברי ועד ההנהלה : 11

שמות המשתתפים בישיבה: אבנר אחיטוב, אליעזר גוטמן, גלעד צוקרמן, דניאל פרי, יהודית אפרת, נתי אבן-דר, עדנה לקח, רפאל דינסטג.

חסרים: דויד דוידוביץ, יונת מולכו, לינט חורש.

מוזמנים: צוות אד-הוק: טלילה חורש, דניאל יפה, עידו רודוי, אליעזר גוטמן.

נציגי שלישיות צפון: דליה וולגיל רוסלנדר, גדי רוסלנדר.

על סדר היום:

1. צוות "אד-הוק" לבתי שלישיות צפון, מגיש למזכירות את המלצתו לפתרון.
2. דליה וולגיל רוסלנדר, כנציגת שלישיות צפון, מגישה הצעה חלופית.
(מפאת אופי התנהלות הישיבה, הציגה דליה ראשונה את החלופה, נשאלו שאלות הבהרה והדיון המשיך ללא דליה).

הוחלט:

1. המלצת צוות "אד הוק" לשלישיות צפון אומצה ע"י המזכירות.
2. המזכירות קבעה תאריך לסגירת תקופת התלבטות המשפחות ל – 1.6.08.
מצורף: ההמלצות שהוגשו למזכירות.

כבר הייתה במקווה...

לפני החופה הרב שאל את חיניה: "נו, ובמקווה היית?".
השושבינה של חיניה לא התבלבלה והשיבה לו: 'אִיָּהּ,
צריך פעמיים? "לא!", "נו, אז שויין, פעם אחת כבר הייתי
איתה". אחרי החופה נסענו חזרה הביתה. בבית, יוסף בן
פורת, שהיה עושה יינות ידוע, הביא לנו מתנה יין מעשה
ידיו. (שלמה יבלונקה. זיכרונות ב"ברמה" 12.5.06)

המלצת הצוות לפתרון 5 שלישיות צפון

- בחנו ולמדנו את הבעיות שהביאו למצב שנוצר בשכונת שלישיות צפון כפי שהוצגו בפנינו ונלמדו על ידינו במפגשים עם הדיירים ועם ממלאי תפקידים בקיבוץ. אנו ממליצים כי תינתן לדיירים אפשרות לבחור בין שלוש חלופות כלהלן:
1. שיפוץ במקום על פי כללי השיפוץ המקובלים ברמת יוחנן. השתתפות הקיבוץ בחלופה זו תינתן על פי ביצוע בפועל ועד סכום של 300,000 ₪ לדירה צפונית ו – 270,000 ₪ לדירה דרומית.
  2. מעבר לדירה חדשה במתכונת דירות "הדס" בשכונת המרכז, או בדירה אשר תיתפנה בשכונת "הדס" ע"י דייר שבחר לעבור בהסכמתו לשכונה שתיבנה במרכז. ייעשה מאמץ להשיג הסכמות מדיירי שכונת 'הדס' לגבי מעברם לדירות החדשות שייבנו במרכז.
  3. כניסה לתור, לפי ותק, לדירה חדשה בבנייה הבאה.
- כדי לאפשר ביצוע ההמלצות, הקיבוץ יוסיף לאלתר, באמצעות 'פינוי בינוי' במרכז הקיבוץ, עד 8 דירות חדשות, ויפעל לבנייתן בלוח זמנים מידי. דירות אשר יתפנו בשכונת שלישיות צפון יעמדו לרשות הקיבוץ על פי החלטותיו. המלצות הצוות יקבלו תוקף של החלטת הנהלת קהילה ביום 15.5.08. צוות 'אד-הוק' לבתי שלישיות צפון.

חברי הצוות:

אליעזר גוטמן, דניאל יפה,

טלילה חורש, עידו רודוי. ●

הצעת דיירי השלישיות

מאחר ונכון להיום אין בידינו פתרון מוסכם, אנו מבקשים שיוקם צוות חברתי של 3 אנשים שימשיך וילווה את המשפחות עד להגעה לפתרון מוסכם ואפשרי. לגבי המשפחות אשר הפתרון עבורן קיים, ישלים הצוות הנוכחי את עבודתו עד סיום הבנייה וכניסת המשפחות לבתים.

לדעתנו, חזרה לפתרון של בנייה במקום אם על ידי שיפוץ או על ידי פינוי במקום, היה נותן פתרון חברתי נכון וגם, בסופו של דבר, יחסוך כספים רבים וזה עדיין לא מאוחר.

- דיירי השלישיות.

אחר כך היינו פורצים בריקודים סוערים

בשנות החמישים כתב מתתיהו שלם את מסכת הנישואין ולאחריה ברגשטיין העמידה את הריקודים. בניצוחו של שמואליק זבולון חנכנו את המסכת על במת בית התרבות. לצורך כך ניבנה פיגום ארוך מעץ מאחורי הקיר, שם ניצבו חלק מהמשתתפים. המסכת כללה ברכות, שירים, תנועה וריקודים, והסתיימה בריקוד ה"ה" המסורתי בבגדי חסידים. בריקוד הזה השתתפו הורי הכלה והחתן. אחר כך היינו פורצים בריקודים סוערים.

(אמנון קרניאל. זיכרונות ב"ברמה" 12.5.06)

אופיר מרציאנו מנהל ענף הבניין

הבהרות בנושאי שיפוץ ובנייה חדשה

לתשומת לב החברים שנמצאים בתהליכי שיפוץ או בנייה חדשה - למען הסדר הטוב, ובכדי למנוע חוסר בהירות והתרוצצות מיותרת בין הגורמים הקשורים בבניין, ברצוני להבהיר את חלוקת התפקידים / אחריות בבניין:

1. שלב ההפנייה לביצוע שיפוץ / בנייה, מתבצע ע"י ובאחריות מרכז משק צרכני (דניאל פרי).

2. שלב התיכנון: מחלקת בניין תתאם פגישה עם בועז שוהם, אשר יפנה את הדייר לאדריכל וילווה אותו בכל שלב התיכנון, עד לאישורי תכניות. (בשלב זה הפרוייקטור מתעדכן ומעורה בפרוייקט).

3. שלב הביצוע: על שלב זה אחראי באופן ישיר הפרוייקטור. יש לציין כי כאן "נכנס לתמונה" גם יונה קורן, אשר מפקח על הבנייה. בכל שאלה מקצועית ניתן לפנות אל יונה. במידה ותשובתו של יונה לא מספקת/מושגית, תמיד ניתן לפנות אל הפרוייקטור.

4. בתפקיד הפרוייקטור מכהן גלי טבנקין, אשר מונה לשם ביצוע הבנייה החדשה+ צימצום הפערים. כמו כן יהיו פרוייקטים אשר אופיר יהיה אחראי עליהם באופן ישיר. (הדייר ידע משלב 2 מי הוא אחראי "הפרוייקט שלו").
5. כספים: חלוקת התשלומים בין הקיבוץ לחבר נעשית ע"י מרכז משק צרכני (דניאל פרי). נושא זה אינו קשור לענף הבניין, למעט יעוץ מקצועי לגבי ליקויים בבתים, אשר דניאל מקבל מענף הבניין.
6. דייר אשר נתקל בקשיים כלשהם/תשובה בלתי מספקת מכל אחד מהגורמים בשלבים 2-3-4 יפנה לאופיר, מנהל ענף בניין.
7. רכישות: בזמן השיפוצים/בנייה, דיירים רבים משקיעים כסף רב על רכישות למבנה החדש (קרמיקה, ברזים, אסלות, כיורים והרשימה עוד ארוכה...), אני ממליץ בחום להתייעץ עם מחלקת הבניין בנושא הקניות. לענף הבניין יש הסכמי קניות נוחים ומשתלמים עם החברות הגדולות, והדבר מתבטא גם במחיר וגם באחריות על טיב המוצרים.
8. דיירים רבים מייחלים לתחילת השיפוץ. נסו גם במהלכו לשמור על אופטימיות ושהחווייה תהיה נעימה (זה אפשרי)! ●

אני לא הייתי בתמונה...

... בדיוק באותו יום קיבלתי עונש ולא נתנו לי לצאת. הורי ניפגשו רק עם סופי, וסיכמו על העמדת החופה ברבנות בקהיר. אני לא הייתי בתמונה. כשהגעתי לפגישה, הרבנות כבר הייתה סגורה... אי אפשר היה לקיים את החתונה וכל אחד חזר למקומו. יותר מאוחר קיבלנו תור לחופה במשרדי ועד הקהילה בתל אביב. חזרנו מקהיר עם האישורים מהמפקדים, ארבעה חיילים החזיקו את החופה, שהועמדה כדת וכדין. שברנו את הכוס ונסענו לחגוג במסעדה תל אביבית.

(צפרירה שהם. זכרונות ב"ברמה" 12.5.06)

קיצור תולדות היקום

- לפני שנים רבות יצאו חברי קופת חולים עירוניים ל"הבראה".
- בקיבוצים זכו לכך רק חולים ומסכנים.
- עברו שנים – וכמו שהפסיקו לחלק מגבות מטבח לכבוד פסח, פסקה גם חלוקת ה"הבראות".
- עברו שנים נוספות ואז הציע מישהו לאפשר החזר הוצאות על נופש בבית מלון, כנגד קבלות.
- והנה הגיעה ה"מהפכה התעשייתית", ובמפעל המקומי הוחלט על נופש לעובדים. נופש לעובדי פלרם גורם אמנם נחת לאוכלוסייה מצומצמת של חברי רמת יוחנן, אבל רוב הציבור סובל מאלרגיה קשה, שבשפה רפואית נקראת "קנאה".
- ומה התרופה?
- נכון ילדים! נצא כולנו בעקבות פלרם.
- וכך – כשהאחראיות על האירועים בפלרם קובעות: נופש בתל אביב, נצא כולנו לת"א.
- קובעות ים המלח? נצא לשם.
- קובעות אנטליה? ברור: זאת הארץ המובטחת.
- מה העניין?
- אם השאלה היא נופש – יבחר כל אחד את מקום הנופש המתאים לו.
- אם הבעיה היא כסף פנוי שנמצא ומבוקש לו יעוד? יחולק נא הכסף לחברים וכל אחד יחליט מה יעשה בו.
- כשהתשובה לשאלה למה דווקא נופש ולמה דווקא במקום X, התשובה היא **ככה**, בעצם מנציחים את המצב שהאח הגדול יודע מה טוב לנו.

לסיכום - אני מציעה שיתאפשר לכל מי שלא יכול או לא רוצה לצאת לנופש באנטליה – לקבל החזר הוצאות על נופש במקום אחר, ויחד עם זאת לקיים דיון ציבורי בכל הנושא. ●

השקית הירוקה

לאחר ניסיון של חודש, הוברר שרוב הציבור מקבל את החידוש בשמחה, ומבין את החשיבות בשמירה על איכות הסביבה. גם בצד החיסכון יש יתרון אך הוא בעדיפות שנייה. פניות חברים לאפשר במקביל את השימוש בשקיות הפלסטיק הלבנות, לא התקבל ע"י העוסקים בדבר, מתוך ידיעה שמתן אפשרות שימוש במקביל תבטל את כל המהלך. **דניאל פרי** ●

מוסך, מסגריית רמת יוחנן
ובית "טרקטורם" המומים ומזועזעים
ממותו הפתאומי והטראגי של
אל ישר (אשר) נ ש י נ ו ב
ז " ל
עובד חרוץ, מסור ונאמן. חבר.
יהי זיכרו ברוך.

נדב ברמן

קודם כל בן אדם

דברים לזכרו של אלישר (אשר) נשינוב ז"ל

קשה מאוד לכתוב דברים לזיכרו של אדם!
קשה עוד יותר לכתוב דברים לזיכרו של אדם כמו אשר!!!
ולא כי חסר מה לספר על אשר, אלא כי כל כך קשה לכתוב, או בכלל לחשוב, על אדם כמו אשר
בלשון עבר. מותו הכל כך פתאומי והטראגי היכה אותי בתדהמה.

אשר, שתמיד חייך חיוך ענק ומאיר עיניים, אשר שמעולם לא שמעת אצלו את המילה "לא" או
"אי אפשר", אשר שתמיד נכון לעזור לכל אדם ומכבד כל אדם מגדול ועד קטן, אשר שתמיד היה
אופטימי והאמין שהכל לטובה ושהכל יסתדר, אשר שעובד קשה מאוד ועושה הכל לפרנסת
משפחתו, והכל בצנעה, בענווה, בשקט וברוגע ראויים להערצה.

אפילו מקומם של החיות לא נפקד אצל אשר. מדי פעם ניתן היה לקלוט אותו מעניק ליטוף חם
וכיבוד קל לחתול אשפתות נטוש זה או אחר, ומספר כלבים מקומיים שהיו באים רק בשביל
ליטוף מאשר. כנראה שזה היה ליטוף מיוחד עבורם.

היום (יום ראשון) יום ראשון בלעדיך בעבודה, הריקנות והעצבות הורגשה מכל עבר, במיוחד
במסגרייה החלל היה ריק מאוד בלעדיך. אפילו הכלבה של דורון (מויה) חרגה ממנהגה,
וכשראתה שאינך מגיע לעבודה לומר לה בוקר טוב, התיישבה מתחת לשולחן העבודה שלך
ורבצה שם בצפייה דרוכה לבואך, עד סוף היום. כמה קינאתי בה באותו הרגע שהיא עדיין לא
מודעת לאובדן...

אשר, אני לא יכול לדבר בשמם של אחרים, אבל אני בטוח שכמו לי, גם לרבים אחרים, אתה
תחסר מאוד בנוף.

● יהי זיכרך ברוך!

צורית רודוי

לאשר

סיפור חייך שפורסם זה לא מכבר ב"ברמה" נגע לליבנו – אך החיוך שלך, וה"מה שלומך?" הלבבי והאמיתי כל כך בכל פגישה ופגישה איתך – הם אלה שנגעו באמת ללב וחדרו לתוך הנשמה. הביטוי "מאור פנים" כאילו הומצא על מנת לתאר אותך. ואתה השתמשת בו בנדיבות רבה וללא משוא פנים, לכל אדם ואדם שהכרת. ולעוזי – הדברים היפים והמדויקים שאמרת ליד הקבר היו נחוצים כל כך להישמע, הן על ידי המשפחה, והן כאקורד של סיום ופרידה מאדם יקר ונפלא שכזה. ●

היום לפני עשרים שנה

הקלנועים באים !!!

... ערב, השעה 19:30, רחבת חדר האוכל הומה מילדים המשעשעים את עצמם לאחר ארוחת הערב במשחקים, כשהגילים הממוצעים הם משנה עד...
אך הביטוי, הקלנועים מגיחים מכל פינה ואין יודע מאיפה תבוא הסכנה. יקומו חכמים ויגידו: הושיבו ילדיכם בעגלות, או קחו אותם מיד הביתה, אך למה? מדוע? האם אין אפשרות להקצות חלקת שטח מיוחדת לחניית הקלנועים, ולאסור לחלוטין נסיעת קלנועים ברחבת חדר האוכל. מתי נתעורר, כאשר האסון יהיה מאחורינו?
אני פונה לוועדת הבטיחות ולכל האנשים הנוגעים בדבר, אנא הפעילו סמכויותיכם על מנת שלא יגרם אסון לאחד מילדינו.
ולבעלי הקלנועים – הכלים שניתנו בידיכם הינם כלים הנותנים פיתרון מלא לבעיית הניידות שלכם, ותורמים לכך שתוכלו להימצא ולהגיע לכל מקום, לכל אירוע, בכל זמן.

אנא!

נהגו בזהירות, בכל הזהירות, והימנעו מלנסוע ברחבת חדר האוכל, לפחות בשעות שרחבה זו הומה בילדים! ●

(שם הכותב שמור במערכת)

אלוהים פגש אותי בזמן

אבי אלמו, דמות מוכרת, מאחרוני ה"כוח השחור" בקראונים, מספר לירמי על בני העדה האתיופית, על קשיי הקליטה וחיי היומיום, על אלה "שיש להם", ואלה "שאינ להם". משהו על ה"שיויון" בחלוקת התקציבים בחברה הישראלית, על פרוייקט התיגבור והמאמצים לקידום הילדים בלימודים ובחברה, על הדלתות הפתוחות והסגורות, על השולחנות שעליהם הוא צריך לדפוק, על הנחישות והכוח להמשיך ולהתקדם. וגם מילה על אהבה...

משרד החינוך שמפעיל "אורט", ואני אחראי בקריית ים על הפרוייקט הזה.

מהו הפרוייקט, ואיך הגעת אליו?

זה פרוייקט של שיעורי תיגבור לילדי העדה שהם מקבלים אחר הצהרים. מה שקורה הוא שהילדים חוזרים מבתי הספר לבתיהם ואין להם מי שיעזור להם בשיעורי הבית. אפילו לילדים בכיתות א' ב' ההורים לא יכולים לעזור בחומרים של קריאה וכתיבה. הילדים האלה מגיעים לכיתה י"ב בלי ציונים טובים, בלי בגריות, חלקם נופל בין כיסאות ומגיע לגיל 18 בלי כלום, ויש גם כאלה עם תיקים במשטרה. הם לא מתגייסים לצבא, וכך נעשית ההידרדרות למטה קלה ובטוחה. לצערי, אני מופתע כל פעם מחדש עד כמה שהבעיות האלה חמורות. נוכחנו לדעת שאנחנו חיים במדינה אחרת, מדינה מערבית-קפיטליסטית. זו לא אותה מדינה זבת חלב ודבש כמו שבני העדה חשבו וחלמו כשעלו לארץ. האכזבה היא גדולה.

אז מה בדיוק אתם עושים לתיקון?

אבי מה למדת ואיפה אתה עובד?

הייתי רוצה בהתחלה לספר איך הגעתי לקיבוץ.

נו, איך הגעת לקיבוץ?

הגעתי לרמת יוחנן בשנת 1997 עם קבוצה של סטודנטים מאתיופיה בתוכנית של הסוכנות. עבדנו ולמדנו. אני למדתי סוציולוגיה ואנתרופולוגיה, ארבע שנים פלוס שנה מכינה באוניברסיטת חיפה. בהיותי סטודנט עבדתי ברפת תקופה של 4-5 שנים. אחרי שסיימנו ללמוד חלק מאיתנו התחתן, וחלק מצאו את עצמם בכל מיני עיסוקים אחרים. נשארנו כאו שלושה-סיסאי, אמן ואני. אמן כבר חבר, סיסאי גר בשכירות בקיבוץ ורק אני נשארתי הנציג של השחורים בקרוואנים. אחרי שסיימתי ללמוד הגעתי לקריית ים, ושם אני עובד היום. אני שייך לפרוייקט של

איזה גוף מספק את הארוחה ומשלם בעדה?

אנחנו, "אורט". הפרוייקט הלאומי.

מה זה הפרוייקט הלאומי?

בשנת 2003 חוקק חוק בכנסת לצימצום הפער העדתי שנוצר בין העדה האתיופית, לבין החברה הישראלית. בשלושים השנים האחרונות, כל הכספים שהוזרמו לעדה הלכו לכל מיני כיוונים ולא נתנו את האפקט והתועלת הרצויים. נעשו גם הרבה דברים לא טובים. עקב כך, התאספו הגופים הרלוונטיים: משרד הקליטה, הסוכנות, הג'וינט ומשרד החינוך, והקימו גוף שנקרא "הפרוייקט הלאומי". ד"ר נגסט מנגשה, שהיא מהעדה והיא מודל לחיקוי בעדה, היא המנכ"לית של הפרוייקט הזה. הפרוייקט נכנס לכל התחומים: הלימודי, התרבותי והבריאותי, והוא מפעיל הרבה אקדמאים מהעדה, בתוך העדה.

מה זה אומר למשל, בתחום התרבותי?

זה חוגים שמפעילים בשיתוף פעולה המתנ"ס של העירייה בקריית-ים. למרות שמערימים עלינו קשיים בעירייה, אנחנו נלחמים, וברוך השם יש דור חדש של אתיופים.

למה מערימים קשיים?

כי אנחנו דורשים לקבל הטבות כמו שמגיע לכל תושב אחר. יש בהחלט אפליה לרעת העדה. לנו התקציב הוא אחר מאשר לעדות אחרות.

הפרוייקט הזה שייך למשרד החינוך ו"אורט" מפעיל אותו. למעשה אני עובד של "אורט". כפי שכבר ציינתי, הפרוייקט בעיקרו הוא שיעורי תיגבור לילדים בני העדה שלא יכולים לקבל את העזרה הזו בבית מסיבות מובנות, ההורים לא יכולים להתמודד לבד עם הקשיים בגלל מצבם הסוציו-אקונומי, קשיי כלכלה, קשיי שפה, מנטליות שונה וכו'. פה אנחנו נכנסים, ומנסים לעזור כמיטב יכולתנו.

איך אתם מביאים את הילדים אליכם?

הילדים נשארים בבתי הספר ושם מתקיימים שיעורי התיגבור. בזמן הלימודים אני מסתובב בין בתי הספר בקריית ים, בודק מי הגיע ומי לא, ועוקב אחרי הילדים. אני נכנס לכיתות אם יש צורך בכך, ושומר שאחרי הלימודים הם יישארו בבית הספר. המורים שמלמדים אותם בשעות הבוקר, ממשיכים להעביר להם את שיעורי התיגבור אחרי הצהריים. התפקיד שלי הוא לדאוג שהכל יזרום, מכל הבחינות, לעקוב ולדעת מה קורה. אם צריך ללכת לביקורי בית עם היועצות, אני הולך לביקורי בית, כי ההורים לא יודעים את השפה ובוזה אני עוזר. בבית הספר יש להם יום לימודים ארוך והם מקבלים ארוחה חמה בצהריים.

אתה יכול לתת דוגמא?

לא הייתי רוצה להיכנס לזה.

אני חושב שזה דווקא חשוב מאוד לציין זאת, אם אתה חושב שמקפחים אותכם,

אני חושב שאפשר לעשות סיבוב של עשר דקות בשכונות שאני עובד בהן, ולקבל את התשובה. זה לא בדיוק קיבוץ עם חדר אוכל סבבה. למרות הצעקות של יהוד'לה על פוליטיקה, שם הצעקות הן מסיבות אחרות. אבל אני לא רוצה לצאת מהנקודה הזאת, כי אני לא שם. אני בנקודה שלא מעניין אותי שדופקים אותנו. אני אעשה את כל מה שאני אוכל כדי לעזור לצעירים המדהימים האלה, ואנו נצליח בעזרת האל למרות הקשיים.

איך אתה גורם לכך שתקבלו את התקציב שמגיע לכם?

אנחנו הולכים לשיבות בעירייה, ואם צריך לדפוק על השולחן אנחנו דופקים על השולחן.

לאן אתה הולך לדפוק על השולחן?

במסגרת העבודה, פעם בחודשיים יש ישיבה עם ראש העיר, שלמזלי אוהב אותי, ועוזר מאוד איפה שהוא רק יכול. הכל, בלי פוליטיקה.

מי דופק אותכם?

כל הגופים. כמו שכבר אמרנו: זאת ארץ זבת חלב ודבש למי "שיש לו". אנחנו, האתיופים, נמצאים בצד השני. אנחנו שותים אקונומיקה שלושים שנה.

כמה שנים אתה בארץ?

אני 17 שנה.

אני רוצה להוסיף שהיום אני עוסק בחינוך בני נוער, אבל לי לא היה אח בוגר, אח שיכוון אותי לדרך הישר, שלא אסתבך. אז אני הסתבכתי. אני לא אומר שאני צדיק, אבל אם אתה שחור ואתה מסתבך, יותר קל להיכנס בך בתחנת משטרה ו"לתפור לך תיק".

אבל כל זה מאחורי. היום אני אומר לילדים שלי שלא ילכו בדרך שלילית, שהם יכולים להצליח למרות כל הקשיים. אני משתדל להראות להם את האור בקצה המנהרה. אלוהים פגש אותי בזמן. אני, אבי אלמו, אבי השחור מהרפת. אני עדיין מרגיש שאני מהרפת, אני מחובר לרפת, אני בן 30 וגר ברמת יוחנן כי זו המשפחה שלי. כל הקיבוץ. ואני אוהב את כולם, וגם את אלה שלא אוהבים אותי. וקשה לי להאמין שיש כאלה. ●

ולתפארת מדינת ישראל

התנועה הקיבוצית המאוחדת
הוועדה הרעיונית פוליטית – תק"מ מחוז הקיבוצים, מפלגת העבודה
לכבוד
יהודה טל
מזכירות הקיבוץ
קיבוץ רמת יוחנן

שלום רב,
בשמנו ובשם חברי מוסדות מחוז הקיבוצים במפלגת העבודה, אנו מברכים אותך באופן אישי
ואת כלל חברי קיבוץך, על שהעניקו לך את הזכות – כנציג מפלגת העבודה – להדליק משואה
בטכס חגיגות יום העצמאות בביתכם.
אנו נמצאים, בעת הזו, באחת מהשעות הקשות, החשובות והגורליות במדינה. עדיין לא תם מסע
עיצובו של העם היהודי המתחדש בארצו, ואין לנו ארץ אחרת.
למפלגות במדינה ולחברות במפלגה ישנה חשיבות עליונה במילוי החובה האזרחית ובמימוש
אחד מהמרכיבים של הדמוקרטיה בישראל.
ההתחבטויות אינן קלות ולא פעם גם הויכוחים סוערים, אך חשוב שנדע כולנו כי גורל אחד
לכולנו.

כדברי המשורר אהוד מנור:
"לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה
לא אוותר לה, אזכיר לה
ואשיר כאן באזניה
עד שתפקח את עיניה".
בברכה,

זאב (ולוולה) שור, יו"ר המחוז מזכיר תק"צ, חניק מרשק מזכירת המחוז מנהלת המחלקה, ח"כ
אורית נוקד ●

ברכות

לאוריאל פלד על היבחרו לסטודנט המצטיין בלימודי
הנדסת מחשבים ותוכנה בטכניון לשנה"ל תשס"ח.
אוריאל כבר זכה מספר פעמים בפרסי הצטיינות
מטעם קרן וולף ומטעם נשיא הטכניון. יישר כח! ●

שרית יצחק מחליפה את שרה'לה זית בביול הדואר והוצאתו בבוקר. אשר על כן, אין להביא יותר דברי דואר (מכתבים וחבילות) לחדר הדפסות. את המכתבים אפשר לשלשל בתיבה המיועדת לכך בלובי בחדר האוכל. את החבילות אפשר להביא ישירות לשרית בחדר הדואר.

-

זה נהנה וזה לא חסר...

המחזור הראשון של הנופשים בתורכיה חזר ביום ראשון מלא חוויות. מזג אוויר נפלא לטיולים, אך קצת קריר עדיין לים ובריכה. מההדים שנשמעו הסתבר שהיו כאלה שנהנו, והיו כאלה שנאנחו, (ככה זה כשנותנים ולא צריך לשלם...) כל אחד על פי ציפיותיו. היום יוצא לתורכיה המחזור השני. שיהיה בהצלחה. טיסה נעימה! תבלו ותנחו.

-

וּחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ

יום ראשון ה' בסיוון תשס"ח 8.6.08 ערב חג
שבועות

בשעה 19:30 - ארוחת ערב חגיגית על הדשאים.

בשעה 21:30 מסיבת שמש עם חופני וורדינה
כהן.

מיד אחרי ההופעה **d.j.** ישראלי במגרש
הכדורסל.

למחרת, יום שני 9.6.08
טקס שבועות והפנינג לכל המשפחה. פרטים
בהמשך.

צוות המסיבה, צוות שבועות וועדת תרבות.

"ברמה"

עריכה – ירמיהו בן צבי.

הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

שבת שלום !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ
חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושונים.